

HOLLAND-PARIJS-HOLLAND VOOR F 7,68

Het wonder, dat „SOLEX" heet

door C. J. van Hofen en Th. van Gent.

„Ze slouwen overal heen met zo'n ding tegenwoordig", zei ons een oud modertje in Terheyden bij Breda, toen we even stopten om een sigaret te roken. Val bewondering keek ze naar onze Solexen, doch zij kon nooit zo enthousiast zijn als wij, die wisten hoe uitstekend deze kleine machines zich gehouden hadden op deze lange tocht. In zes dagen brachten zij ons heen en terug van Rotterdam naar Parijs met een prachtige gemiddelde snelheid van 22 km per uur en voor de prijs van f 7,68 per Solex aan brandstof. En bovendien brachten wij nog twee onvergetelijke dagen door in Europa's hoofdstad.

Wind tegen

2e Pinksterdag, 's morgens 5.30 uur vertrokken wij. Het weer was goed, de zon scheen, zodat er alle reden was, om de tocht met optimisme tegemoet te zien.

Onze Solexen waren uitgerust met sponsrubber zadeldekjes, silkvangers en reserve-lanks.

Het zadeldekje om ons bij al te slechte wegen tegen de ergste schokken te beschermen en ons zo veel mogelijk zadelpijn te besparen. De silkvanger moest onze kleding en schoenen schoon houden, om onderweg bij eventuele regen en stof, toch zo toonbaar mogelijk te blijven en de reserve-lanks waren gevuld met Solex-olie. Wij hebben van deze accessoires 100 pct. profijt getrokken, want voor regen zijn wij heus niet gespaard gebleven.

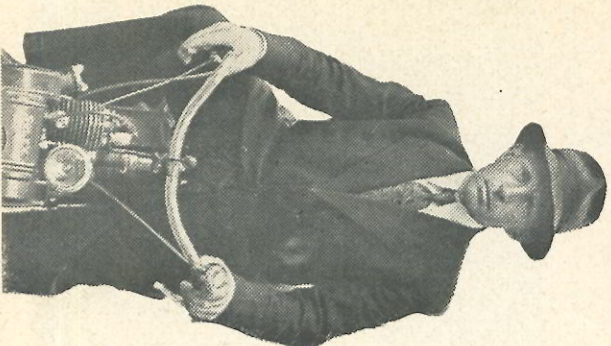
Breda passeerden we om 8 uur en via Wernhoutbrug, waar we de grens passeerden, ging het over Antwerpen naar Brussel, waar we om 2 uur in de namiddag arriveerden. In Brussel werd een uur gepuuseerd om iets warm te eten.

Na Brussel leidde onze weg door het kolen-district van Zuid-België en Noord-Frankrijk. Om 7 uur bereikten we, vrijwel zonder vermoed te zijn, Valenciennes. Gedurende deze gehele tocht hadden wij de wind tegen gehad. De Solexen hielden zich uitstekend.

Zonder veel moeite vonden we een klein hotel, in één van de nog gespaard gebleven oude straatjes van het stadje. Valenciennes heeft het in de laatste oorlog zwaar te verduren gehad, doch er wordt hard gewerkt aan het herstel.

VADER FRIESE TWEELING: SOLEX-BERIJDER

Na een goede nachtrust startten we voor de laatste etappe: Valenciennes—Parijs. Het weer mochten wij niet tot onze bondgenoot rekenen: het heeft bijna de gehele dag geregend.

We passeerden leuke plaatsen, zoals Péronne, Cambrai, Sanlis; alle stadjes waar we met genoegen enkele uren hadden kunnen doorbrengen. Helaas, het tijdschema liet een nadere kennismaking niet toe en bovendien: Parijs lokte. We braken ons los uit de verledingen en vervolgden onze route.

Na bij Le Bourget, het vliegveld van Parijs, een wolkbreuk te hebben getroefd, arriveerden we precies 12 uur na het vertrek uit Valenciennes in de stad der steden—Parijs.

Parijs - La ville lumière

We hebben de stad bekeken van de Arc de Triomphe af, 's avonds in het uitgaanscentrum Montmartre. De ruime parken, de oude historische gebouwen, die elk hun eigen waardigheid vertegenwoordigen.

We hebben, natuurlijk met de Solex, Parijs in alle richtingen doorkruist en als U de vijf, zes, zeven dikke verkeersstromen over de boulevard ziet jagen, zal U dat zeker kippenvol bezorgen. Het viel ruuze mee, als men maar doorrijdt en niet aarzelt, want iedereen heeft haast, doch reageert verbaasd snel. Vrijdagmorgen vertrokken wij om half negen na een stevig ontbijt uit Parijs. De wind was Zuid-West, zodat wij hem nu mee hadden. Dit bevestigde onze plannen voor een kraachproef. Wij wilden n.l. proberen Parijs—Brussel in één dag te doen, binnen een

redelijke tijd. De Solexen liepen prachtig, de motorfjes waren nauwelijks hoorbaar. Bij te sterke afdalingen werden zij van de band gelicht.

Parijs - Brussel

Als we kans van slagen wilden hebben, moesten wij dezelfde weg teromnemen als de heenreis, omdat die ons bekend was, zodat we wisten wat we konden verwachten.

Dat werd gedaan en om zes uur die dag bereikten wij Valenciennes, waar we anderhalf uur rust namen. Daarna ging het weer verder naar Brussel, daar we om elf uur arriveerden. Het zat er op, we waren tevreden. Zaterdagmorgen stierren we om acht uur uit Brussel en om twee uur in de namiddag arriveerden we in Rotterdam.

Het is bijna niet te begrijpen dat die kleine motorfjes zo'n 14 uur achtereen met slechts korte rustpauzes onvermoeid blijven doordlopen. Gedurende de gehele reis is een vroeger geplakt lek in de voorband open gegaan en hadden we éénmaal een vette bouwge. En dat is niet iets om over te klagen.

(uit: „Eures Express")

Stencillen op glad papier

P. IJkan heeft een nieuwe stencil-inkt in de handel gebracht onder de naam *Olima Rapid*. Deze inkt droogt direct en is in het bijzonder geschikt voor het maken van afdrucken op bankpost en ander glad papier. Verlegvoordringing in Nederland: H. v. Gemert & Co N.V., te Amsterdam. Ook een firma te Den Haag brengt een nieuwe, snel-drogende stencil-inkt, onder het merk *Geha*. Vraag: Zou een Hollandse fabriek zo'n inktsoort niet kunnen maken?

(uit: „Success")

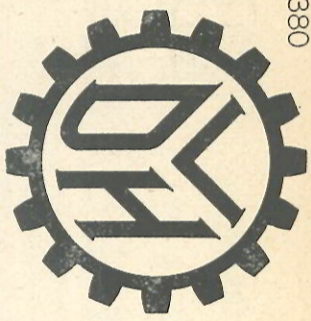
Solex-Domtorenalley 1954

Zondag 70 Juni startten voor de fabriek Maanweg een 20-tal Solexisten voor de jaarlijkse rit naar Utrecht.

Onder leiding van weersomstandigheden snorden zij door de moete polders, begeleid door de hr. Daniëls die als een herdershond rond z'n kudde zwierf. Ruim om tijd arriveerde de ploeg in 't Sticht, waar na een vlot cabaretprogramma de prijsuitreiking begon.

De VDH-ers wonnen als ploeg een beker en individueel ook enkele andere prijzen, w.o. een fles wijn. Bij terugkomst in Den Haag waren beker en fles nog ongeschonden en konden de deelnemers op een gezellige dag terugzien.

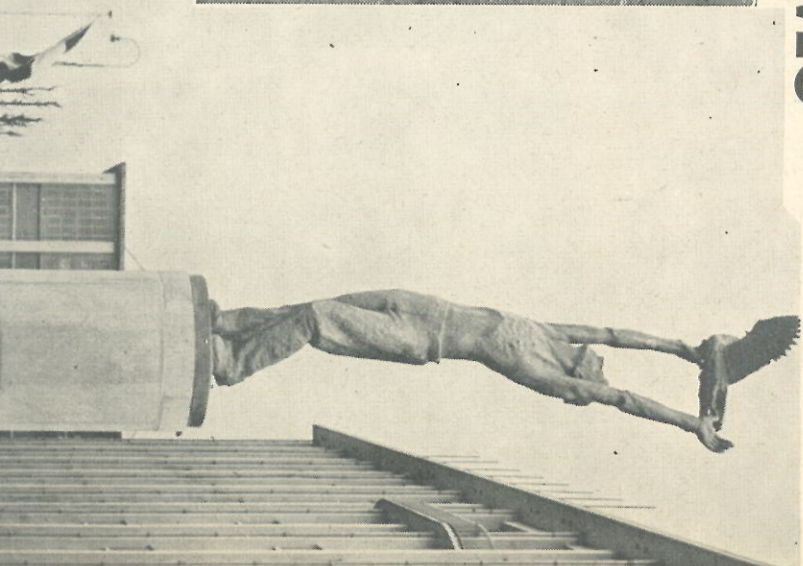
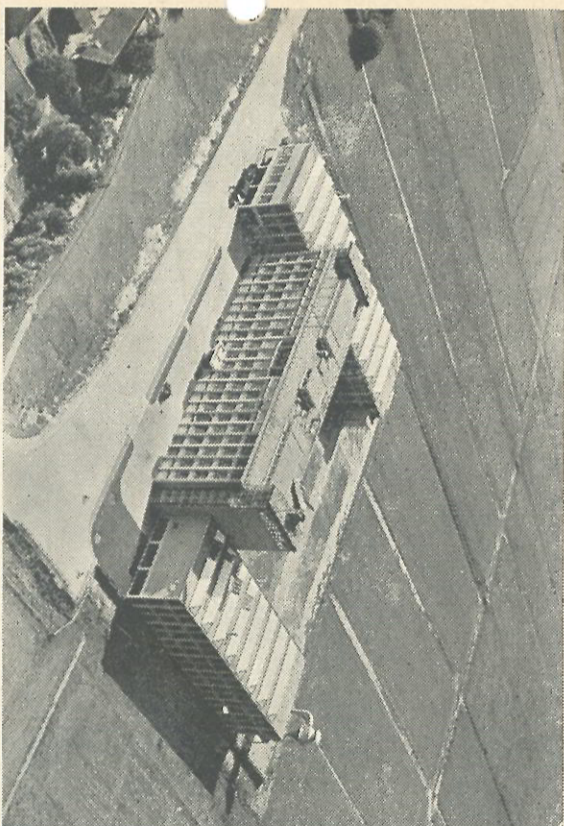
E. A. Reimerink.

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGAAN van VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - UTRECHT - HOLLAND
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijwielabriek N.V.

VIJFTIENJAAR FABRIEK MAANWEG

SCHILNBAAR ZONDER REDEN EN NOODZAAK werd in 1938 in een van de nog verlaten Haagse polders begonnen met de bouw van het eerste éígen Van der Heemse huis. Op 14 Juli 1939 werd het bouwcomplex plechtig in gebruik genomen. Sindsdien is er gebouwd en gebouwd.....

Wij zijn in de Binckhorstpolder niet alleen gebleven. Fier torent de grootste Haagse industrie Van der Heem N.V. uit boven de omringende bedrijven; het schuchtere liedje van de arbeid van 1939 is thans een machtig gemengd koor, met orkestbegeleiding!

„Hooger zij uw vlucht" is de tekst, welke gegrift staat in de scheping van de beeldhouwer Albert Termote, het monument, dat vóór het hoofdgebouw staat als een geschenk van het personeel aan zijn Directie bij de viering van het vijftienvingst-jarig bestaan Deze woorden zijn wel waar gemaakt! Indrukwekkend is de vlucht, welke Van der Heem N.V. sinds de oprichting heeft genomen.

Met gerechtvaardigde trots kan geconstateerd worden, dat de werkers, de fabrieksgebouwen en de vervaardigde producten een overtuigend bewijs zijn van hetgeen wij-in-Nederland tot stand kunnen brengen.

Ervaringen Ir v. d. Erve te boek gesteld

Het medewerking van Ir W. S. van der Erve zal t.z.t. een boek verschijnen over de uitwisselbouw. Zijn ervaringen, mede verworven door de bouwwerken voor Van der Heem N.V., worden thans verzameld en geschreven.

EN 15 JULI VIJFTIEN JAAR BEDRIJFSCOURANT

JULI 1939, - DIRECTIE. „Naarmate het personeel van onze onderneming in aantal toeneemt, wordt het voor Directie en leidende personen steeds moeilijker om contact te houden met allen, die in de onderneming een functie vervullen."

Dit schreef in Juli 1939 de Directie ter introductie van ons thans 15 jaar bestaande personeelsblad, toen „De VDH-omroep" geheten.

De Directie schreef voorts o.m.: „Ik heb veel voor het personeel in de toekomst op het programma staan. Ik wil niet uit de school klappen door hierover reeds thans mededelingen te doen, maar wel kan ik U vertellen, dat dit blaadje, dat U in gesten-

De door de Afdelingen Publiciteit/Bibliotheek uitgegeven „dagbulletins" „De pers schreef over.....", ten dienste van afdelingshoofden mogen zich in een stijgende balansstelling verhogen.

In de afgelopen maand Juni werd 193 keer een nadere informatie gevraagd over een in het Dagbulletin gepubliceerd bericht.

het VDH-tje

order redactie van Carel Niermeijer, Afdeling Publiciteit Van der Heem N.V., Maanweg 256, 's-Gravenhage, tel. 723820
Aan dit nummer werken o.a. mee de heer v. d. Berg, mevr. De Bruin, de heren Goomans, Eekhof, Evers, Geitenbeek, „Huiswrouwen-advocante", Kern Maanweg, de heren Van Kleef, dr. Krat, v. d. Lindon (Prod. Bur. Maanweg.), Ing Maas, Messing, „Parel" Personeels-afdelingen, de heren v. d. Ree, Reimert, dr. Scheurer, Telenburg, Verelen en Vrolijkge.

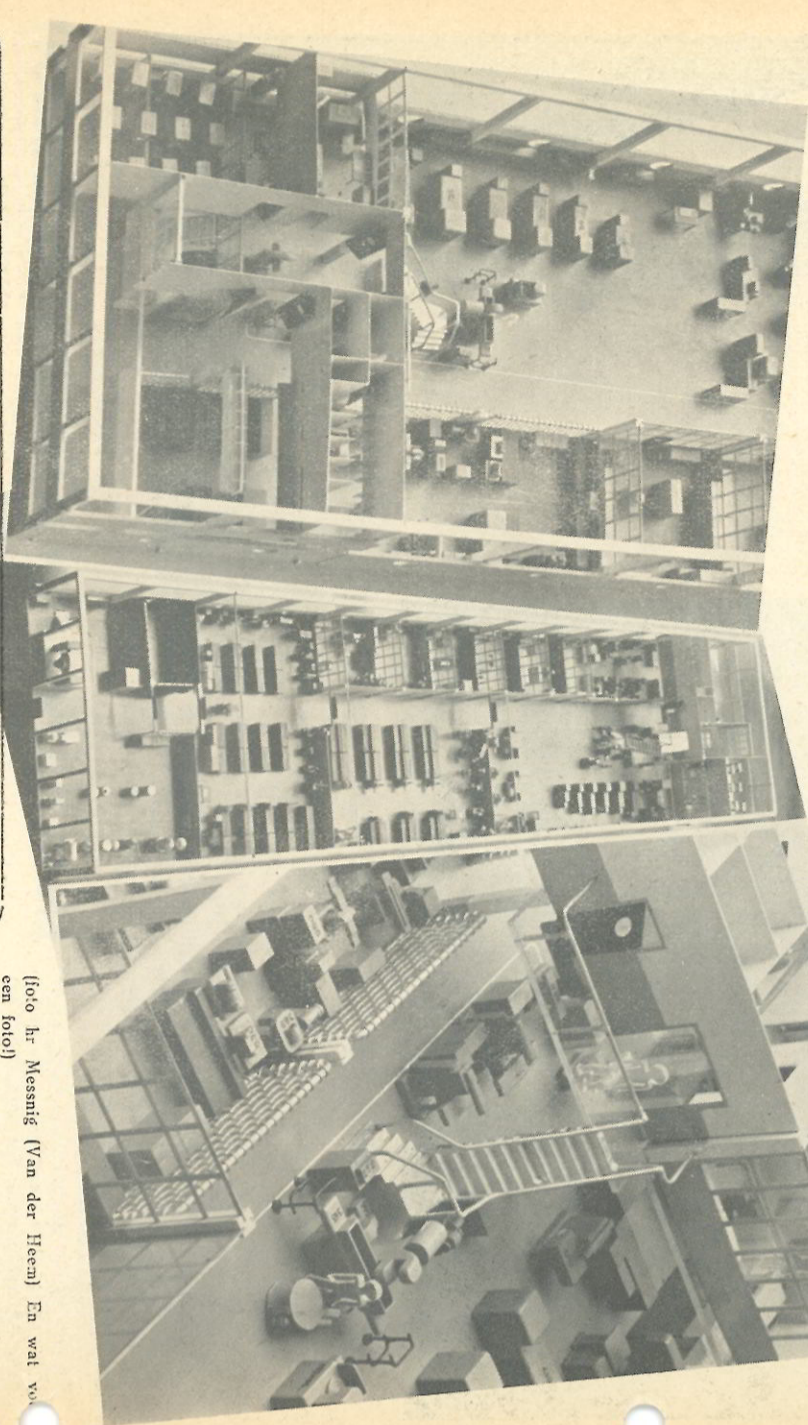
Na gereedkomen nieuw fabrieksgebouw aan Maanweg nog één probleem: RUIMTEGEBREK!

De nieuwe fabriekshal, waarvan de helpalen al in de grond zitten, is een onderdeel van een complex, dat ruim vier maal zo groot zal worden en waarvan deze hal een middenmoot is.

Het gehele complex zou 80 bij 80 meter moeten worden. Het gedeelte daarvan, dat nu wordt gebouwd, zal ongeveer 18 bij 80 meter zijn.

De architect, ir W. S. van de Eve is van mening, dat hoogbouw voor een industrie als de onze ongeschikt is. Weliswaar vergt het bouwen in de breedte veel grond, doch afgezien van de voor Van der Heem ongewenste verdiepingen is hoogbouw ook niet goedkoop. De moerassige grond vergt een kapitaal aan funderingswerkzaamheden. Vermoedelijk bevinden zich op de plaats waar onze fabrieken nu staan, resten van een Romeinse nederzetting (Voorburg was een Romeinse sterkte). Dit wordt thans weer geconcludeerd uit het vreemde gedrag van

de helpalen, de ene paal verdwijnt er tot de kop in, de andere blijft na koppig doorhelen 4 à 5 meter boven het maaiveld staan. Het nieuwe gebouw zal onderdak verlenen aan de Gereedschapsmakerij en aan de Bedrijfsschool.

Het zal o.m. een kamer bevatten met een vrij ingewikkelde air-conditioning-installatie. Immers de in de meekamer te plaatsen apparaten zijn zéér gevoelig voor temperatuurverschillen.

De mensen daar zullen in een — zoals

HET BELANGRIJKSTE WERK

Het is een veelvoorkomend verschijnsel het uerte van anderen te kleineren en dat van zichzelf het belangrijkste of zelfs als het moeilijkste te beschouwen.

Deze begrijpelijke houding is echter toch niet de juiste, want alle werkzaamheden hebben één belangrijke factor gemeen en dat is de nauwgezetheid, waarmee het gedaan moet worden.

Het eenvoudigste karwei'tje, dat niet goed gebeurt, betekent verlies. Tjilberhes met het opsporen en herstellen van de fout en wanneer de fout onherstelbaar blijkt te zijn, bovendien nog verlies van kostbaar materiaal.

Elke van ons heeft in deze een taak en die is onze accuratesse op te voeren, dus niet roef-roef-werken, als 'i maar af is, want hiernede berelken wij ons gezin doet niet om voor ons en voor ons gezin een blijvende bestaansmogelijkheid te scheppen.

Wien's uerte is dan wel het belangrijkste? Nou dat van U en van U, ja van ieder van ons, zodat het een groot samen-spel wordt, waaruit straks ons eind-product, die fraaie radio, stofzuiger, ventilator of degelijke Solex te voorschijn komt.

Wij lezen herhaaldelijk over de opvoering van de arbeidsproductiviteit, waarbij een ieder denkt aan harder werken; niets is minder waar, maar één dezer factoren is wel accuraat ofwel precies werken, waardoor geen nitral dus besparing van tijd om een verandering te maken wordt verkregen en dat kost ons geen moeite, maar voort wel onze productiviteit op.

Daarom is ONS ALLER WERK ZO BELANGRIJK!

Evers - ENAF

(foto hr Messing (Van der Heem) En wat vol een foto!)

de heer Van de Eve het noemde — microklimaat werken, waarin hoogstens een temperatuurschil van 2 gr. mag voorkomen.

In de overige hallen zullen later de Draairij en de Stamperij worden ondergebracht.

Wanneer fabrieksruimten en kantoorgebouwen te klein worden, moeten er dikwijls muren worden weggebroken. Daarom zijn er de laatste jaren vele verplaatsbare wanden in de handel gebracht. Avicland, te Papendrecht, heeft zich nu toegeslagd op de fabricage van lichte metalen schotten, waarvan de vorm met permanente wanden overeenkomt.

Zij zijn gemakkelijk te plaatsen en ook weer te verplaatsen en bestaan uit een uitneembaar metaal raamwerk, afgewerkt met panelen van glas, hout of metaal.

Prettige vakantie, maar . . . WAT TE DOEN, WAARAAN TE DENKEN

BINNENKORT zult U weer van Uw vakantie gaan genieten na hiervan de nodige zorg van voorbereiding te hebben besteed. Er is echter nog een andere zorg, nl. de goede instructie van hem of haar die Uw werk tijdelijk zal doen terwyl U met vakantie afwezig bent.

Uw vakantie zal eerst dan tot zijn recht komen, wanneer U onbezorgd kunt zijn en niet gaat twijfelen aan de kwaliteit van het werk dat Uw vervanger tijdelijk verricht. Het moet niet mogelijk zijn dat tijdens Uw vakantie bij U gedachten opkomen als:

- „Ik Hoop maar dat hij er wat van terecht brengt” of
 - „Ik Een benieuwd wie mijn werk nu doet” of
 - „Zij kunnen niet in de kast komen want ik heb de sleutel nog” of
 - „Wie weet wat er allemaal voor me klaar ligt als ik terugkom en wat er weer verbeterd moet worden”, enz. enz.
- Een goede overdracht van werk behoort tevens tot ieders verantwoordelijkheid, vandaar dat wij U wellicht behulpzaam kunnen zijn met onderstaande richtlijnen.

WAT TE DOEN..... EN..... WAARAAN TE DENKEN.

1. Vacantie vaststellen.

1. In overleg met chef.
2. Zorg voor overlapping van tijd om Uw vervanger te instrueren.
3. Wanneer weg. Wanneer terug.
1. Noteer de namen en getal bericht.
2. Zonodig op afdeling publiceren.
3. Eventueel vacanteadres achterlaten.

2. Nagaan wie er belang bij hebben te weten wanneer en hoelang U weg bent.

1. Noteer de werkzaamheden.
2. Houid volgorde van wergente aan.
3. Denk om het materiaal.
4. Denk om sleutels e.d.
1. Ga Uw taken na.
2. Let op urgent of belangrijk werk.
3. Zoek uit wat hij er al van weet.
4. Breng hem in contact met hen waarmee hij moet samenwerken.
5. Zeg hem wat U van hem verwacht.

3. Te weten komen wie Uw vervanger zal zijn.

1. Overtelgen met chef.
2. Vaststellen wanneer de vervanger geïnstrueerd kan worden.
1. Noteer de werkzaamheden.
2. Denk om het materiaal.
3. Denk om sleutels e.d.
1. Ga Uw taken na.
2. Let op urgent of belangrijk werk.
3. Zoek uit wat hij er al van weet.
4. Breng hem in contact met hen waarmee hij moet samenwerken.
5. Zeg hem wat U van hem verwacht.

4. Nagaan welk werk en wat overgedragen moet worden.

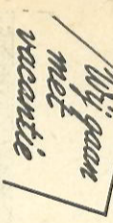
1. Noteer de werkzaamheden.
2. Houid volgorde van wergente aan.
3. Denk om het materiaal.
4. Denk om sleutels e.d.
1. Ga Uw taken na.
2. Let op urgent of belangrijk werk.
3. Zoek uit wat hij er al van weet.
4. Breng hem in contact met hen waarmee hij moet samenwerken.
5. Zeg hem wat U van hem verwacht.

5. Nagaan in hoeverre Uw vervanger met het werk bekend is.

1. Doe het goed. Dus aan de hand van een vooraf gemaakte werkontleding of no-titie.
2. Noteer en bespreek door U gemaakte plannen en afspraken.
3. Denk om „hangende” zaken waarover nog geen beslissing is afgekomen.
4. Wat te doen wanneer de beslissing afkomt.
5. Denk om mondelinge en telefonische afspraken.
6. Welk werk mag blijven liggen.
7. Noteer eventuele mogelijkheden en teg uit hoe daarbij te handelen.
8. Vraag een overzicht te maken van het-geen gedaan is tijdens Uw afwezigheid.
9. Geef aan wie hem helpen kan.
1. Noteer de werkzaamheden.
2. Houid volgorde van wergente aan.
3. Denk om het materiaal.
4. Denk om sleutels e.d.
1. Ga Uw taken na.
2. Let op urgent of belangrijk werk.
3. Zoek uit wat hij er al van weet.
4. Breng hem in contact met hen waarmee hij moet samenwerken.
5. Zeg hem wat U van hem verwacht.

6. Instrueer Uw vervanger.

1. Noteer de werkzaamheden.
2. Houid volgorde van wergente aan.
3. Denk om het materiaal.
4. Denk om sleutels e.d.
1. Ga Uw taken na.
2. Let op urgent of belangrijk werk.
3. Zoek uit wat hij er al van weet.
4. Breng hem in contact met hen waarmee hij moet samenwerken.
5. Zeg hem wat U van hem verwacht.

VAN DER HEEMSE HUISVROUWEN, OVER HAAR VACANTIE

MAANDAG 19 JUNI, om half drie, moesten wij, de „Van der Heemse huisvrouwen”, bij het Staatspoor-Station zijn.

Velen kwamen met gemengde gevoelens. Om eens een week helemaal uit de dagelijkse beslommeringen te zijn lotte wel aan, maar aan de andere kant was het toch ook weer zo, dat wij voor elkaar allemaal vreemd waren.

Een bus bracht ons naar Huize „de Vonk” in Noordwijkertou.

„De Vonk” is erg gezellig ingericht. In de zijkamer staat een piano, die later versterking kreeg van een accordeon en een viool.

De volgende morgen om half negen stond ons ontbijt klaar. Heerlijk om zo maar te kunnen beginnen, zonder zelf iets klaar te maken te hebben.

De dag brachten wij door met wandelen en luieren. 's Avonds kwam er een dame, die gedichten over kinderen declameerde. Reuze gezellig.

's Woensdags zijn we naar Haarlem geweest. Wij hebben daar het Frans Hals-museum en de St. Bavokerk bezocht.

Donderdagmiddag kwam een sexegenoot spreken over de besieding van het huishoud-geld. Alle dames waren erg nieuwsgierig. Om ons alvast in de juiste stemming te brengen, hielden wij 's morgens een spuurtocht. Dat ging zo:

De groep, die de opdrachten het beste uitvoerend had, kreeg een onderscheiding.

Na de thee werden we verrast door de heer Leo v. d. Heem. Van het door Hr. Leo meegebrachte gebak hebben wij heerlijk zitten smullen.

De volgende dag kwam er een dame spreken over „het huizezin en de industrie”. Dit was zeer leerzaam.

Zo was er iedere dag wat anders.

De laatste dag werden er toneelstukjes door de dames zelf opgevoerd. Wij hebben tranen gelachen, waren allen echt uitgelaten en zonder zorgen.

's Avonds was er kampvuur. Hierbij werd door een van de dames van „de Vonk” een verhaal verteld.

Zaterdag hebben we onder het zingen van „We gaan nog niet naar huis” polonaise gelopen.

Toen kwam het afscheid. Het viel ons zwaar om „de Vonk” te verlaten.

Wij belooiden elkaar om zo mogelijk volgend jaar weer mee te gaan. Zo'n vakantie vergeet je nooit meer.

Rest ons nu nog allen, die deze zo prettige week voor ons mogelijk gemaakt hebben, van harte te bedanken.

Een uitgenuste Van der Heemse huisvrouw.

J. P. VORST, de best geslaagde „Bemetei“-er werkt bij VAN DER HEEM

J. P. Vorst, Gereedschapsmakerij enz. Van der Heem N.V., is onlangs geslaagd voor het examen Stempelmaker, dat van rijkswege onder de naam „Bemetei“ wordt afgenomen. Andere VDH-ers, die slaagden, waren Hogenborp, Huigen en Buys.

Selfmade Van der Spek 12 1/2 jaar bij VDH

12 Juli a.s. is het 12 1/2 jaar geleden dat de heer C. v. d. Spek als jongeman van 23 jaar zijn intrede in ons bedrijf deed.

Hij begon hier z'n loopbaan als monteur in de afd. Versterkermontage, doch wist zichzelf met grote wilskracht en voorname zelfstudie dusdanig op te werken, dat hij in Sept. 1949 als tekenaar op de afd. Huisvesting geplaatst werd.

Deze, voor een tekenaar wel uitzonderlijke positie (immers hij is in meest uitgebouwen, verbouwen, enz. wat o.a. veel improvisatie en inventief vermogen vereist), vervult hij steeds tot volle algemene tevredenheid.

Hobby's? Natuurlijk z'n handen gebuiken en hij knutselt dan ook de meest mogelijke en onmogelijke dingen.

Wij hopen hem nog vele jaren in goede gezondheid en werklust op onze afdeling te mogen behouden.

Werkende vrouwen in Amerika

WASHINGTON. — Bijna een derde van het arbeidsleger in de Verenigde Staten bestaat uit vrouwen, zo heeft mevrouw Alice K. Leopold, hoofd van het Amerikaanse Bureau voor de Vrouw meegedeeld. Mevrouw Leopold zei, dat niets er op wees, dat werkende vrouwen de werkloosheid onder mannen vergroten. „De laatste cijfers voor Maart en April toonden aan, dat het aantal niet in de landbouw werkzame vrouwen met 48.000 is gedaald, terwijl de werkloosheid voor mannen, die landbouw buiten beschouwing gelaten, met 345.000 plaatsen is toegenomen“. Volgens mevrouw Leopold is meer dan de helft van het aantal werkende vrouwen in de Verenigde Staten getrouwd en werken negen van de tien van deze vrouwen, omdat zij het geld nodig hebben om van te leven. Bijna de helft van alle werkende vrouwen in Amerika is werkzaam op kantoren of in fabrieken. Hun gemiddelde leeftijd was in April van dit jaar 37 1/2 jaar.

KUPER, machinist jubileert 20 Juli

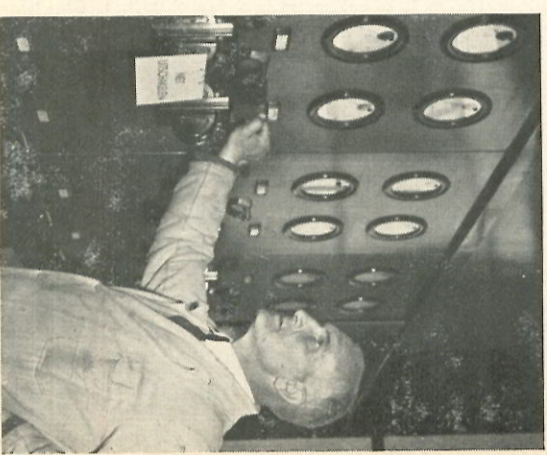
Hr. Kuiper kwam op 20-1-1942 in ons bedrijf als bandbaas op de Montags-afd.

Door een reorganisatie op die afdeling ging hij in Mei 1944 naar de afd. Huisvesting, aanvankelijk als bedrijfsselecticien (waar hij o.a. de verlichting monteerde gelijkvloers en in de kleedkeiders hooibouw) en van 1946 af als machinist.

Deze functie vervult hij tot op heden nog steeds en als zodanig kent iedereen hem; immers door de grote verspreidheid van de installaties komt hij op vrijwel elke afdeling. 'n Baan met „uitgestrekte“ en grote verantwoordelijkheid.

Z'n vrije tijd verdeelt hij tussen tuinieren en klaverjassen, de verschillende tijden die hij werkt (afwisselend ochtend- en avonddienst) maken dit wel mogelijk.

Hierbij van harte gefeliciteerd, Kuiper, en nog vele jaartjes erbij.

VDH-KRANT BESTAAT VIJFTIEN JAAR Korte, doch veel-bewogen periode

Een jubileum geeft een gepaste gelegenheid terug te blikken in het verleden. Het nut daarvan is, dat de dagelijkse voortgang even wordt onderbroken en de gelegenheid biedt tot bezinning.

Het jubileum van onze bedrijfskrant heeft, bij het nagaan van de geschiedenis van „het VDH-tje“, het inzicht gegeven, dat dit nog jonge blad in een veelbewogen periode is uitgegeven.

Op 15 Juli 1939, bij de opening van de fabriek Maarweg, werd onder de naam „De V.D.H.-OMROEP“, het eerste nummer van de bedrijfskrant, in gestencilde vorm, verspreid.

Nauwelijks een maand later werd de redactie gemobiliseerd: de oorlog kwam in zicht. Desondanks verscheen het toenmalige maandblad per 1 November 1939 in een omvang van 16 pagina's en..... gedrukt.

Tijdens de oorlog werd de uitgave van een personeelskrant door vele problemen bemoeilijkt. Wij behoeven daarover niet uit te weiden. Het formaat werd steeds kleiner, het papier slechter, de drukmethode veel te rug in slensillen. De inhoud werd beperkt tot de meest noodzakelijke mededelingen, waarbij de naar Duitsland gevoerde Van der Schermers niet werden vergeten.

Na Dolle Dinsdag in September 1944, werd de uitgifte van het inmiddels uitstuitend mededelingenblad geworden orgaan, geheel gestaakt.

DE REDACTIE BLOOST

Gedachte Redactie,

Ja heers, het stond er: „...Jaat Uw huisgenoten het V.D.H.-tje odt lezen..... Maar: hebben de heren der redactie dan een soort minderwaardigheidscomplex? Dacht U nu werkelijk dat WIL nog nooit het lijfblad van echtgenoot (en vader) te lezen hebben gekregen? Weét U hoe het bij ons gaat? Wel, datzo:.

Als vader Jan 's Zaterdags z'n huisdeur opent en aldus een vrije Zaterdagmiddag en Zondag tegemoet treedt, dan gant zijn dochterkoor hem in tegen: „Pa-d-d-j, heeft U een krantje? En als de eigenaar van het beuuste blad nu diverse beproefingsformaliteiten met een heerlijk vrij gevoel in z'n stoel nederzigt, dan knijpt z'n vijfjarig dubbel op z'n knie en wordt het V.D.H.-tje „uitgeplozen“. Met het bewonderenswaardige geduld van een goed vader, wordt elke foto, elk rariteitje van „Ben“ bekeken en besproken. Is dan der dochters nieuwsgierigheid bevestigd, dan mag IK me er in verdiepen! Ja, wat dacht U, het werken en doen van V.D.H. in woord en beeld, moet ons toch wel indaan het hart liggen, als man en vader er een werkzaam aandeel in heeft! En het is niet gepaste trots, dat ik het „kernnuade“ V.D.H.-tje aan familie en kennissen laat zien, want het ziet er prima verzorgd uit!

O zo, heren, staat U zich gemust op de borst: ere, wie ere toekomt! Enne.... krijgen de vrouwen en kinderen in de nuaste toekomst ook een plaatsje in dit blad? U zult zien: dan wordt er om gevocht!!!

Nog veel succes met ons V.D.H.-tje. H. de Bruin—Schadalsma, Deimanstraat 77.

Maar in September 1945 verscheen het eerste na-oorlogse bedrijfskrantje, in feestgewaad en gedrukt op papier, dat speciaal in 1947 voor dit doel door de heer L. W. van der Heem werd gekocht en gereserveerd.

„De V.D.H.-Omroep“ maakte in November 1945 plaats voor „het VDH-tje“, welklijks nieuwblad van Van der Heem N.V. In diezelfde tijd is een vijftal nummers verschenen van „De Omroep“, een maandelijks uitgeve op een hoger plan. De taak van dit blad bleek evenwel ook door „het VDH-tje“ vervuld te kunnen worden, zodat dit voorlichtingsorgaan weer spoedig verdween.

Enige tijd later moest noodgedwongen „het VDH-tje“ een veertien-daagse courrant worden, welke situatie tot op heden voortduurt.

Tijdens en na de oorlog was de heer Kroon redacteur van het personeelsblad, onder leiding van de Chef Alg. Zaken, de heer

Gerrit. H. P. Veldkamp. Toen de heer C. A. M. Kroon door een teveel aan werk (Export) zijn VDH-tje niet meer die aandacht kon geven, die nodig was, kwam de heer A. D. van der Kade hem assisteren (1951).

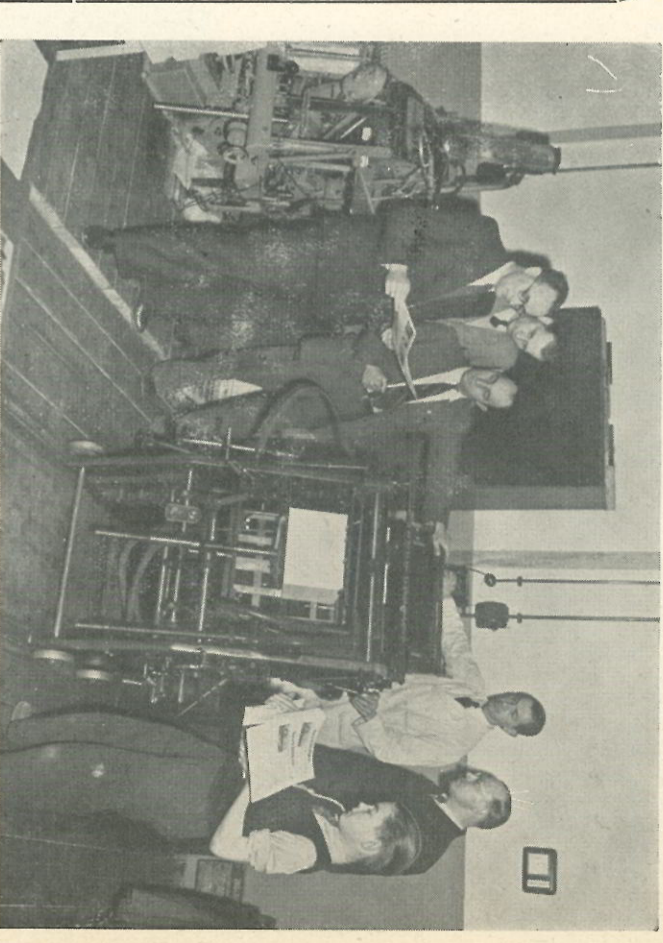
Later voerde de heer Van der Kade zelfstandig de redactie, tot een reorganisatie de afdeling Publiciteit op een nieuwe basis bracht.

Geén VDH-tje kan verschijnen zonder de heer C. G. Buquet, chef Drukkerij en de heer J. W. G. Sebel (Zetter) e.a., die sinds jaar en dag hun krachten geven om van ons personeelsblad iets goeds te maken; een vergelijking met bedrijfscouranten van andere ondernemingen toont aan, dat zij dat „gods“ glansrijk hebben bereikt.

Ook zonder de hulp van de Expeditie, intern Transport en anderen zou het niet mogelijk zijn „het VDH-tje“ periodiek op Uw tafel te brengen. Anderen b.v. zoals tekenaar Ben Vroklage en fotografen als de heren Meesters, Kerhof, enz.

De oplage van de krant steeg van 800 tot 3500 exemplaren, de omvang bedroeg van 4 tot soms 12 pagina's.

Zoals reeds bekend is gemaakt, bestaat het voorkomen na de fabrieksvacantie wederom „het VDH-tje“ als weekblad te doen verschijnen.

V.l.n.r.: oud-redacteur C. A. M. Kroon, C. G. Buquet (chef-drukker, derde van l.), daarnaast zetter J. W. G. Sebel en boekbinder P. Th. de Jong. Deze foto werd gemaakt bij de uitgifte van de „kopieren“ personeelscourant op 12 Januari 1952.

De krant wordt binnenkort op nieuwe pers gedrukt

De Directie heeft onlangs besloten over te gaan tot aankoop van een nieuwe drukpers. De oude degelpers, die momenteel wekelijks moztzaam „het VDH-tje“ drukt, zal in de nieuwe pers een prachtige opvolger krijgen.

Zodra de nieuwe machine, door de heer Buquet met zoveel vreugde begroet, is gearriveerd, zult U middels foto's en beschrijvingen kennis kunnen maken.

OP VRIJDAG 16 JULI A.S. wordt onze jaarlijkse Ziekentroot-collectie gehouden.

U kent het doel?

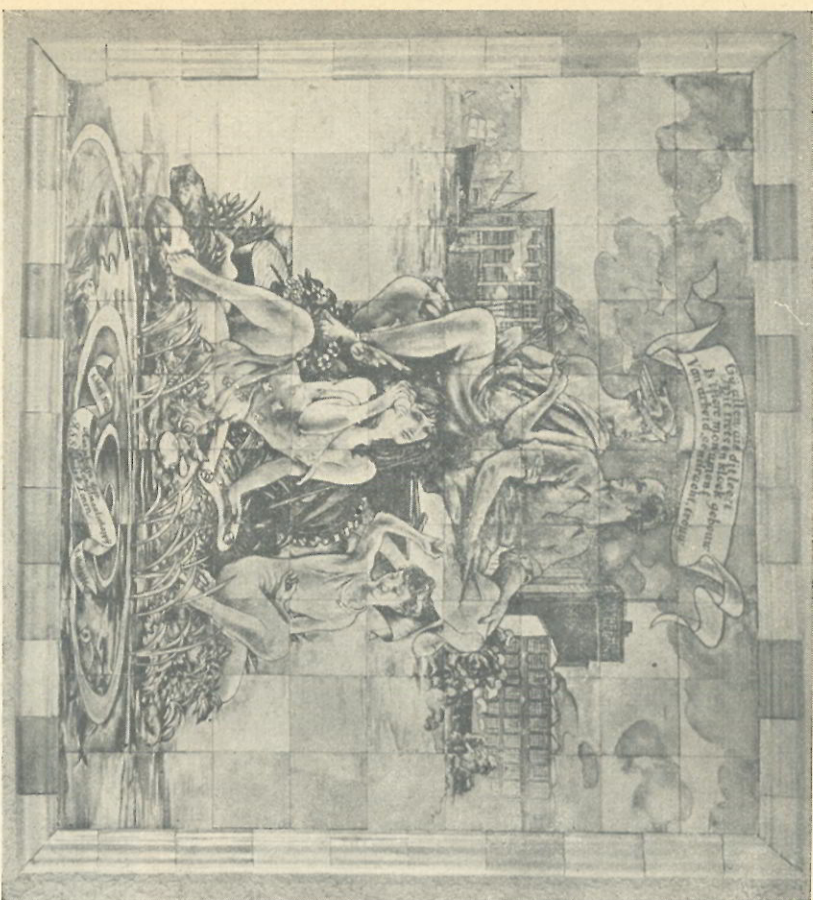
Onze langdurige zieken worden regelmatig van kleine geschenken voorzien, zoals b.v. een blik vruchten, een fles limonade, een bloemetje, een boek of iets dergelijks. Onze kas is bijna leeg en wij hopen dan ook, dat de collectie dit jaar weer behoorlijk wat zal opbrengen.

Bij voorbaat onze hartelijke dank voor de goede gaven.

Ald. Sociale Zaken.

... arbeid, eendracht en trouw ...

Ons bedrijf verheugt zich in vele oude en trouwe relaties. De sprake, voor-komende in de parterrehal van de fabriek Maanweg is ook van „oppassing op Van de Erve, de architect van de gebouwen aan de Maanweg.

„Gij allen die dit leest, dit trots en kloek gebouw is 't here monument van arbeid, eendracht, trouw.“

(Geschied van de Directie van de N.V. R. S. Saksis en Zonen, bij het twintig jarig bestaan van Van der Heem N.V., Ontwerp: Pol Dom. Vervandigd door Gasindustrie Teltrede, Otkhind in November 1948).

In een gesprek met hem vertelde hij ons iets over de samenwerking Van der Heem - Van de Erve en over de daaruit gesproken resultaten.

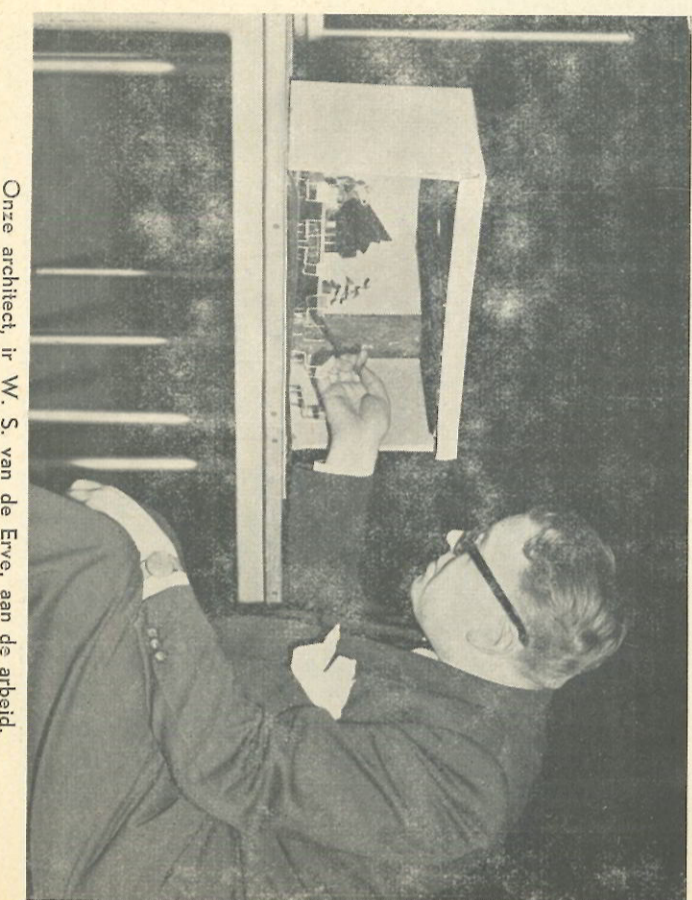
„Van het eerste begin tot vandaag is de werkwijze dezelfde geweest“, vertelde ir Van de Erve, glimlachend bij de gedachte aan de herinneringen, „namelijk het maken van een ontwerp, waaraan nooit meer iets zou worden veranderd!“

„Sluit jij je nou een uurtje met een postlood en papier op“, begon de heer Leo dan altijd.

Wanneer het resultaat van dat „uurtje“ op tafel lag begon het feest. Bij voorkeur op Zondagmorgen, zo om acht uur, ging dan de telefoon.

„Slaap je nog?“ vroeg dan mijnheer Leo. „Nee? Dan luister naar mijn schone woorden“, en floep, daar ging mijn hele plan. „Ik geloof, dat ik het anders doet“, zei hij dan, met opzet altijd de „I“ uitsprekend.

Dat gebeurde van week op week: ik schrok ten laatste, wanneer de telefoon ging. „Zit je?“ luidde de vraag. „Nee“, zei ik dan. „Ga zitten“, zei mijnheer Leo dan weer, „er moet iets gewijzigd worden.“ „Een architect“, aldus de heer Van de Erve, „leert het vak bij een oudere collega. Dat is bij mij niet zo geweest. Ik heb Van der Heem gehand. Ook op commercieel gebied heb ik veel van de heer Leo kunnen leren.

Onze architect, ir W. S. van de Erve, aan de arbeid.

PAPERCLIPS: 28 van de 10.000 worden voor bestemming gebruikt

In het Engelse tijdschrift „Sales Management“ troffen wij onlangs de volgende felwet komische statistiek aan, betreffende het gebruik van paper-clips op de Engelse kantoren. Volgens deze statistiek, die, naar het genoemde blad beweert, gebaseerd is op een omvangrijke enquête, worden er van de 100.000 paper-clips

- 7.160 Als fractie-herftr
- 10.801 Als haart-pet-ten voor kobbed haar
- 3.163 Om bijpen, et-oon te maken
- 802 Als nood-farreteltes
- 5.534 Voor manoure-doel-erden
- 192 Voor vervoar-rijden-ond-erden
- 5.308 Als Ford-reparatie-ond-erden
- 4.183 Als fereest-ijng van l-endsmonwen
- 9.021 Als tanden-voet-
- 7.200 Om „vrijgez-lanhopan“ te bevestigen
- 3.302 Als mach-e-konnen
- 19.413 Als flesch bij het pokeren
- 7.324 Voor het doorsteken van ver-tople Eversharp
- 406 Als voor-voer d-edele olijven, enz.
- 14.163 Als speel-goed onder het telefoneren
- 28 Voor het bij elkaar houden van papie-ten

Als het niet waar is, is het toch leuk verzonnen. (uit: Erres Express)

WIJ MAKEN ZELF EEN AQUARIUM Derde fase: verversen en planten

Voor wij hierover iets meer gaan vertellen: is het u opgevallen hoe lang de randen van het hoekglas de stoproef naar buiten is gedrukt, door het drukken van het water tegen de ruiten? Die randjes stoproef moet u rustig wegschiften met een scheermesje; dat doet u zolang, tot er geen stoproef meer uitgedrukt wordt.

Het water, dat na het gereed komen van de bak er in was gedaan, moet meerdere malen worden ververs. Stoproef en menie bevatten giftige delen, uw vissen en plant-ten zouden er slecht op kunnen staan, wanneer u ze in zulk water zoudt laten leven.

Aangzien u de bak niet lang mag maken tijdens het verversen, moet u gebruik maken van 2 stukken tuislang.

U laat nu door één slang vers water in de bak lopen en via een andere slang laat u de bak het vuile water weer lozen.

U weet wel, door even aan de slang te zuigen, nadat deze in de bak is gedaan, hevelt deze vanzelf het water over. Let er dan wel op, dat het verse water met net zo'n hoerselheid in de bak stroomt als het vuile water, via de hevel, er uit.

Doet dit dagelijks gedurende 10 tot 14 dagen, dat de bak zonder vis of planten moet staan.

U zult beslist geen last hebben van giftig water, een half uur per avond doorspelen is voldoende.

Mocht er op het water olie drijven, leg dan eenvoudig een krant bovenop het water; zodra deze doorweekt is, haalt u deze voorzichtig er af; de olie is dan in het papier gedrongen en het water is olie-vrij.

Welke de kleur moet zijn, waarmee u uw bak wenst te lakken, die is een kwestie van smaak; de bak staat in uw huisstamer, dus maak hem vooral niet opzichtig; crème-kleurig b.v. combineert goed met de planten.

DRIE METHODEN OM SLANK TE BLIJVEN

Een Van der Heem's probleem sinds jaar en dag is het ruimtegebrek. Zo snel kan er niet gebouwd worden, of voor het gereed komen staat vast, dat de nieuwe ruimte weer net iets te klein zal zijn.

Een persoonlijk probleem bij Van der Heem N.V. — U vindt dit van hoog tot laag — is de slanke lijn. Zo tegen het wekkende ken men verschillende functio-narissen naar de Expeditie-weegschaal zien stappen: een vaak moeilijke tocht. Want een wreek van „popofferingen“, zowel op culinair gebied als op het terrein van ver-voersgemakken, blijft nogal eens een te-

DUIZEND GULDEN VOOR EEN GOED IDEE

Honderd Pond, zegt U maar rond duizend gulden, betaalde de Metallurgical Maintenance, Iscon Works, Pretoria in Zuid-Afrika, aan de voorman D. J. Kruger voor diens idee, waarvan de uitvoering zal leiden tot ver-lenging van de levensduur van mijnpomp-armen.

WIJ MAKEN ZELF EEN AQUARIUM Derde fase: verversen en planten

Nu de planten zelf. De meeste tropische waterplanten zijn moerasplanten en moeras bestaat gewoonlijk uit veen. Drogen wij veen, dan krijgen we turf, dus.....?

Persoonlijk deed ik het volgende — en al jarenlang staan de planten er goed bij — ik kocht eenvoudig een zak turfmoelm (voor de poes, 25 ct, weet u wel?) en liet dit ongeveer 1 week in een emmer water goed doorweken, kneep het toen stevig uit en strooides het ongeveer 2 à 3 cm dik op de bodem van de bak uit, naar achter wat hoger oplopend, om de planten achterin wat licht te geven. Op de moelbodem werd nu een gelijkje laag goed schoongewassen rtwierzand gelegd, en wai vooral niet van een te lichte kleur (waaron dit zand niet licht van kleur moet zijn, vertel ik in een volgend artikel). Nzemt u vooral géén schelp-penzand of duinzand, duinzand is te fijn en sluit de bodem te zeer af, waardoor deze gaat verzuren, het zand is slechts om de turfmoelm te weehouden te gaan drijven.

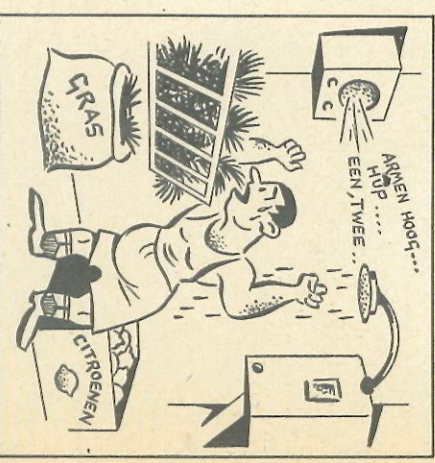
Grof zand is ook niet goed, aangezien dit te veel vuil vasthoudt, waardoor het water gere-geld troebel wordt. Over de soorten der waterplanten zal ik u in een volgende maal wat meer vertellen.

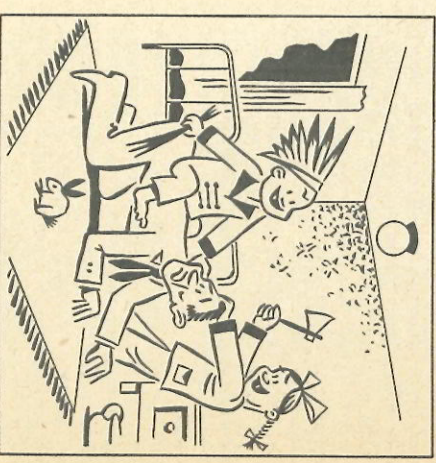
J. J. v. d. Berge.

Tekenaar Vrolage: „Slanke lijn? Geen moeite mee. Ik ben — nog steeds — vertieft.“

Redacteur (terneer-gelagen): „s-Mor-gens ochtendgymnastiek, koude douche, ranaubkostontbijt, geen koffie, geen suik-kersnoep, magere lunch, geen aardappelen, ranaubkostiner (?), lach al als een get, wat 'n wonder!; avondgymnastiek, 'ke verga van de honger“.

„Liefthuk“ Van der Linden (Financ-ien): „Wat 'n drukte. Breng elke avond de kinderen naar bed, dan blijft je ma-ger“.

GEËMIGREERD VAN DER HEEMER L. J. BOVEN OVER NIEUW VADERLAND

ONLANGS ONTVING DE HEER MEYS van een U allen bekend oud-V.D.H.-er, de heer L. J. Boven, thans woonachtig te New Lisbeard (Canada), een brief, waaruit duidelijk blijkt onder welke omstandigheden en op welke wijze de heer Boven met zijn echtgenote en vier kinderen reit en zeilt in zijn nieuwe vaderland: Canada. Het verhaal is te lang dan dat wij dit letterlijk zouden kunnen overnemen, doch het is de moeite waard hiervan enige passages over te nemen.

Zo schreef hij bijvoorbeeld:

„Hoewel ik na twee maanden al zelsandig officie-manager was, verdiende ik niet genoeg naar mijn zin, zag niet veel promotiekansen en vond het werk vrij simpel. Ik ben dan ook naar ander werk gaan uitzien en werd op een sollicitatie aangenomen als kostprijsleider op een grote houtfabriek. Ik startte daar op 11 Januari en was daartoe van te voren poolshoogte gaan nemen (slechts 125 milj.). Na een week had ik een huis en ben teruggegaan om vrouw en kinderen op te halen. De verhuizing vond maar liefst plaats bij een temperatuur van 40 graden below zero. Het chroomwerk was zo hard dat onze handen eraan vast kleefden. Maar dat is allemaal niet erg; het zijn dingen, waar een mens gauw aan went.

Mijn nieuwe chef had de zorg voor de haard in ons nieuwe huis op zich genomen en een pracht van een vuur aangelegd, zodat we ons daar bij aankomst direct prettig en veilig voelden.

Ik werkte vier weken voor deze onderneming, toen ik officieel werd aangesteld als Factory-officemanager.

Erg blij ben ik altijd ogen en oren wild open gehad te hebben, waardoor ik veel geleerd heb.

Het leiding geven hier is overigens niet gemakkelijk. Men werkt hier om een paar centen te verdienen en niet omdat men er plezier in heeft, laat staan het als een roeping te beschouwen.

Te laat komen is een chronische ziekte,

DOORGEVEN

Op een groot regeringsdepartement werkten twee ambtenaren. De ene was altijd om drie uur met zijn werk klaar. De andere ploeterde elke dag tot zes uur door. Eens zat deze harde werker in de cantine tegenover zijn collega en vroeg:

„Hoe lukt het U toch elke dag zo vroeg klaar te zijn?”

„O”, antwoordde deze, „dat is niet zo moeilijk. Als ik een of ander taai rapport krijg door te werken, houd ik er habernwege mee op en zet er op: „Doortement, zoals het onze met duizenden mensen, is altijd wel een mijnheer Smit danwezig. Dat blijkt ook het geval te zijn, want ik krijg nooit iets terug”.

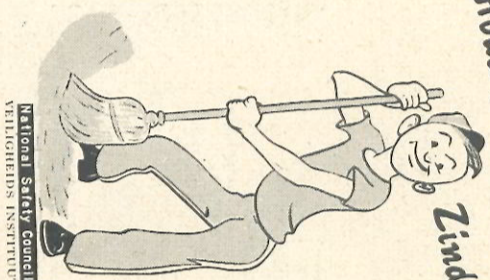
„Waarde heer”, zei toen de harde werker niet al te vriendelijk, „blijftbaar vist U het nog niet, maar ik ben die mijnheer Smit”.

Wat wij er maar even me willen zeggen, is dit: Niet alleen op regeringsdepartementen, maar ook in vele grote zaken vindt U „doorgewers”. Deze mensen lezen iets maar half en geven het aan iemand anders door. Ook maken ze wel eens aantekeningen in de marge, zoals „Gaarne Uw mening hierover”, terwijl ze met een klein beetje meer moeite en doordinken het advies van anderen niet nodig hadden.

(Uit: Success).

REINHEID EN VEILIGHEID

**Houd de Werkplaats
Zindelijk!**

Als men in veel werkplaatsen komt treft het je steeds weer, dat er zo weinig werkplaatsen zijn, die ordelijk en zindelijk zijn!

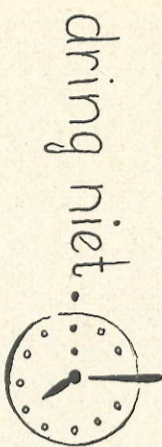
Kom je daarentegen in een ordelijke en nette werkplaats, dan is het een lust dit te zien en te ervaren dat ook de sfeer in zo'n milieu goed is. Men moet er wel vrolijk zijn en het lied van de arbeid is daar ook op zijn plaats.

Opruimen en alles op orde stellen kost tijd en geld denkt men. En niets is minder waar. Juist dat rommelige maakt een snel en efficiënt werken onmogelijk! En bovendien zal het aantekening kunnen geven tot ongelukken.

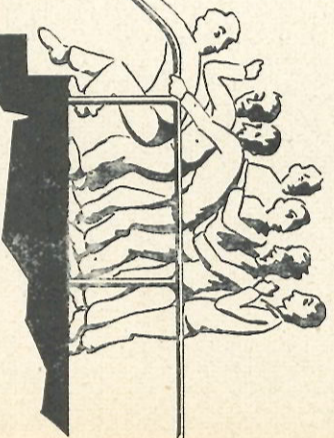
Vreilig en dus goed en snel werken is alleen bijhoudend mogelijk in een zindelijk werkplaats!

Het betrachteren van orde en methode in een bedrijf drukt het ongevallencijfer soms meer dan 50% met alle voordelen van dien.

Probert U het maar eens. Werkt mede in Uw belang en in dat van anderen!

dring niet.

**...denk aan Uw
voorganger.**

WIE LAAT EEN ANDER DE HETE KASTANJES UIT 'T VUUR HALEN?

IN HET KADER VAN DE BESCHERMING BEVOLKING zullen alle grote bedrijven met eigen personeel en middelen een organisatie opbouwen, die in staat zal zijn de gevolgen van rampen en oorlogsgeweld voor het bedrijf zoveel mogelijk te beperken. Voor de vitale bedrijven, die een en ander zullen organiseren volgens richtlijnen die zij daartoe van de regering ontvangen, spreekt men van Bedrijfsbescherming, bij de andere bedrijven van Bedrijfszelfbescherming. Onder vitale bedrijven verstaat men in dit verband bedrijven die onder alle omstandigheden, dus ook in oorlogstijd, moe-ten doorwerken.

Dat kan bij Van der Heem verwacht worden!

Het gaat om een veclmrvatendeorganisatie.

Zij zijn o.a. de volgende:

- voorzieningen van medische aard;
- het verrichten van reddingswerkzaamheden;
- het treffen van maatregelen ter voorkoming en bestrijding van branden in eerste aanleg;
- het voorkomen van lichtuistraling;
- het maken van schuldigeligheden;
- het treffen van ordemaatregelen;
- het alarmeren (intern) van het bedrijf;
- het verrichten van telefoon- en ordonansdiensten ten behoeve van de leiding van het bedrijfspersoneel;
- bescherming van gebouwen, installaties en voorraden.

Het is zonder meer duidelijk, dat voor een afdoende bescherming van ons bedrijf heel wat mensen nodig zijn en het is logisch dat die uit het eigen personeel worden gerecruteerd. Logisch is het daarom ook, dat in verband met de werking van vrijwilligers voor de B.B. aan het personeel steeds de raad werd gegeven, eerst overleg met de personeelsleiding te plegen, alvorens zich voor de B.B. aan te melden.

Van ons immers mocht verwacht worden, dat wij geen krachten zouden afstaan voor de B.B., die voor de bescherming van het eigen bedrijf onmisbaar zijn. Het hield is nu eenmaal nader dan de rok.

Onderzussen is er in de voorbereiding van onze bedrijfszelfbescherming flink schot gekomen.

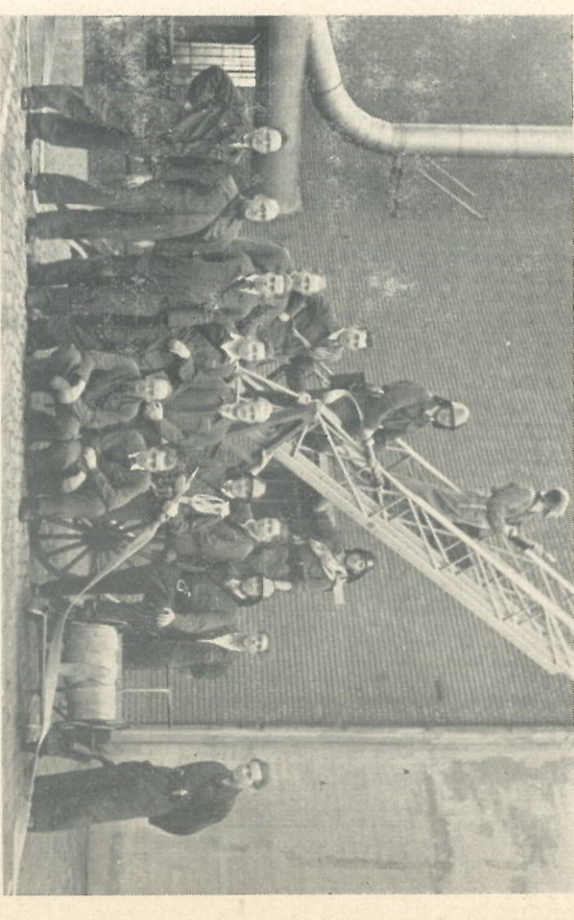
Voor wie even nadenkt, is het duidelijk, dat het feit dat een aantal Van der Heemers een taak hebben bij de bescherming van ons bedrijf, voor de anderen een reden moet zijn zich vrijwillig te melden voor de B.B. Immers, als er zich onverhoopt rampen zouden voordoen, of — wat God verhoede — een nieuwe oorlog de wereld testeren zou, dan moeten die mensen ter beschikking staan in de fabrieken. Zij zullen zich alleen toegewijd aan hun belangrijke taak kunnen geven, als zij er zeker van kunnen zijn dat in stad of dorp hun huizen en gezinnen door anderen zo goed mogelijk beschermd worden. Aan wie zullen zij die bescherming liever toevertrouwd zien dan aan de collega's uit het eigen bedrijf?

Wie niet nodig is voor de bedrijfsbescherming en zich meldt voor de B.B., dient dus de B.B. en het bedrijf tegelijkertijd. Zijn aanmelding is, behalve een uitdaging van nasatentie, een bewijs van solidariteit en kameradschap. Zonder een goede bedrijfsbescherming geen goede B.B., zonder een goede B.B. geen goede bedrijfsbescherming.

Als de nood aan de man komt hebben zij — en hebben wij allen — elkaar nodig.

Aarzel niet langer.
Meldt U aan!
De heer Oosthoek
wacht U!

ONZE BRANDWEER traint zeer intensief. Het resultaat kwam o.a. tot uitdrukking in de behaalde eerste plaats tijdens ontangss gehouden provinciale brandweerwedstrijden. Van der Heem N.V. nam het als enige bedrijfsbrandweer op tegen gemeentelijke brandweerkorpsen. Wij kwamen als nr. 4 te voorschijn.

SOLEX-LUSTRUM-RIT AUGUSTUS '54

Deze Lustrumrit wordt georganiseerd door Van der Heem N.V. voor fietswielrijden van de VDH bedrijven en voor een beperkt aantal amateurliden. Aan de rit kan 1 t s 1 u i t e n d worden deelgenomen met Solexrijwielen. De rit draagt het karakter van een toeristische rit en wordt georganiseerd door de hand van een routebeschrijving worden gevonden. De lengte van de rit is plm. 45 km. De aan te houden gemiddelde snelheid is op 18 km per uur gesteld.

Door geborne routecontroles en bekende tijdcontroles zal worden nagegaan of de deelnemers de route juist en met de voorschriften nauwkeurig hebben gereden. Op de controlekaarten zijn de tijden vermeld, waarop de deelnemer de tijden moet passeren. In de routebeschrijving kunnen een aantal zeer eenvoudige vragen zijn opgenomen, die betrekking hebben op de route en die op de controlekaart moeten worden beantwoord.

De Directie heeft een groot aantal prijzen ter beschikking gesteld voor de hoogst gescoorde deelnemers. Er zal zowel voor de heren als voor de dames als ook voor de groep samtelieden een apart elissement worden opgemaakt.

De VDH-wisselbecker komt voor de duur van één jaar in het bezit van het personeelslid, dat de beste prestatie heeft geleverd, ongeacht de klasse waarin is gereden.

De start is op Zaterdag 21 Augustus van 12.45 uur af en wel bij de afdeling Expeditie op de Maanweg.

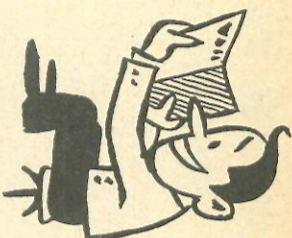
De deelnemers ontvangen na afloop van de rit een consumptiebon, die in verzeasing kan worden ingewisseld tegen een verrassing in een bonzinnob, waarvoor zij bij „garage Baank” de tank gratis kunnen laten bijvullen.

De inschrijving is gratis en kan voor Donderdag 19 Augustus geschieden telefonisch (nosiel 353) of schriftelijk bij de hr. De Wit afdeling Organisatie. Naam en afdeling moeten worden vermeld.

De Organisatiecommissie:
C. H. Kok, C. A. M. Kroon, R. J. T. Lab. rfg., H. de Wit (Secretaris).

BEDRIJFS KADER TRAINING NOOD- ZAAKT TOT BEZINNING OP HET DAGELIJKS TE VERRICHTEN WERK

Opmerkelijke resultaten

Geregeld worden in Utrecht voor de administratie werkmethode-besprekingen gehouden.

Het doel van deze besprekingen is:

1. te bereiken dat iedereen tijdens het dagelijks werk kritisch staat t.a.v. de gevolgde werkmethode;
2. het eventueel verbeteren van de bestaande methodes;
3. het begrip krijgen voor elkaars werk en wel voor de mogelijkheden en moeilijkheden die daarbij voorkomen.

Bij deze besprekingen doet zich eigenszins het bezwaar gelden, dat een deel der deelnemers geen cursus werkmethode-verbetering heeft gevolgd.

Deelnemers aan de besprekingen zijn te personeelsleden van de afdeling, die wordt behandeld en de souschefs van andere afdelingen. De werkzaamheden worden per afdeling behandeld en wel in de onderstaande volgorde:

1. loonadministratie;
2. magazijnadministratie;
3. kostprijsadministratie;
4. boekhouding.

De besprekingen hebben nu ca. 10 maanden plaatsgevonden en inderdaad is het merkbaar, dat de mensen kritischer zijn geworden t.a.v. de door hun gevolgde werkmethode. Vaak worden er goede ideeën naar voren gebracht.

De volgende hoofdpunten komen steeds aan de orde en worden voor iedere deelnemer op een afzonderlijk blad vermeld en overhandigd in de volgende vorm:

1. Werk nog nodig?
2. Beantwoordt het aan het gestelde doel?
3. Werk op juiste plaats gedaan?
4. Werk met de goede frequentie gedaan? (te veel of te weinig).
5. Zijn alle details, die worden verzorgd, nodig?

Is „PAREL” soms jaloers?

Een Woensdagmorgens 8.20 uur.

Plaats: Caen van Necklaan, Rijswijk.

Vijf fietsende V.D.H.-mensen, waarvan vier met gebogen ruggen, bezwete gezichten, het linkerroeg — figuurlijk — op de rechter broekzak gericht (portemonnaie!), denkend aan een dubbelte boete. Door één of andere oorzaak zijn allen wat aan de late kant. De vijfde is van het „zwakke geslacht”, de overigen, U snapt het, „bomme manne”.

De dame in kwestie had geen last van een bezwete gezicht, zij reed niet met een gebogen rug en zij dacht niet aan een boete.

Plotseiling gerook: een „Solex” smoot voorbij „als op vleugelen gedragen” (om met puzzelredacteur Verbeek te spreken). De rechterhand van de berijder schiet uit naar de rug van onze dame; floep, weg is zij, zich niet bewust zijnde van de zwoegers.

En hij? De berijder van de Solex? Morgen duwt hij weer een andere vrouwelijke collega.

„Parel”.

„Goa ier ammoel glad van aiges....”

Ja, „glad van aiges”. Dát was wel de meest gebezigde van de fabriekse sabbag Brabantsche uitroepen, welke onlangs links en rechts door de fabriek Utrecht weerklonken.

Er zwermden toen namelijk ongeweer voertig personen van de H.I.M.I. tekstielabrieken uit Helmond door de verschillende afdelingen, en zij staken tijdens hun rondgang hun meningen waarlijk niet onder stoelen of banken. Dat was ook niet nodig, want wat deze mensen op te merken hadden, luidde over

Voorlopige meeklacht van stemmeorders niet meer op slechts boeken met periodesaantallen: per maand vindt Frans een schatting plaats van het bedrag der voorlopige afboeking en deze bedragen worden per order gespecificeerd op de Memorandum op daarvan op de order geboekt. Ofschoon dit op zichzelf aardige ding is, is het hoofddeel deze besprekingen loeh, de mensen de doordringing van de mogelijkheid en noodzakelijkheid voor het betrekken van efficiency bij het uitvoeren van hun werk.

IETS VOOR U?

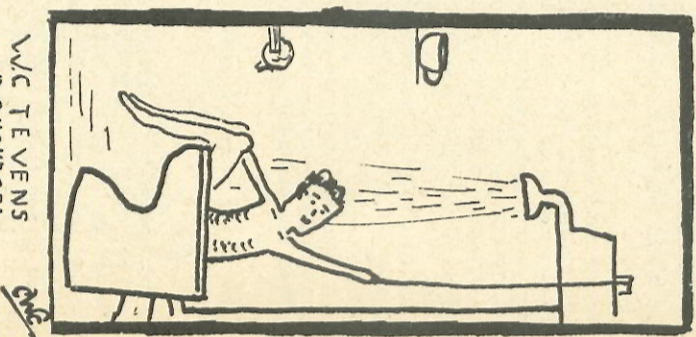
Geitenbak

In „het V.D.H.-je” van 20 Maart is op pagina 3 de volgende advertentie opgenomen.

Aangeboden in Rotterdam (Huur f 7,95 p.w.): Berekendwoning, bevatende: 2 slaapkamers en suite; 1 slaapkamer; Bruguessel-keuken, W.C. tevens douche-cel, keldertje met kolenkook.

Gevoegd: een soortgelijke woning te Den Haag, Inl. I. C. Rauws/Trelo, Afk. 1526. Verboomstraat 141A, Rotterdam-Z.

De heer C. W. Coomans (fabriek Utrecht) zond de onderstaande tekening met de toevoeging: „Iets voor u?”

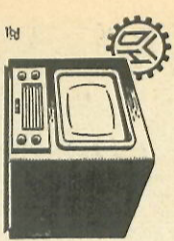
V.C.T.E.V.E.N.S. D.O.U.C.H.E.C.E.L.

alle linies in gunstige zin, een omstandigheid die voor ons allen uiteraard van belang mag heeten.

Het zal wel niet zo vaak gebeuren, wat een van de deelnemers der bovengenoemde groep Zaterdag tot zijn verrassing maakte. In een van de afdelingen ontmoette hij zowaar zijn beste vriend uit de tijd toen zij beiden als soldaat in Indonesië waren. Weet U hoe zij afscheid namen? — Slamet pagi —, zei de een, hetgeen betekent: goeie morgen! Wat de ander zei behoort gencaderen uitleg, dat was: — Ou doe, ou doei

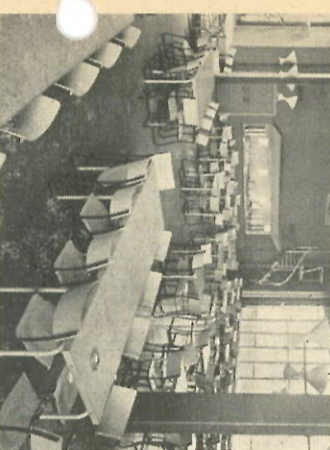
H. Coomans.

ONTSPANNINGSGEBOUW VAN DER HEEM „een boeiende werkelijkheid”

IN EEN AFLEVERING VAN HET MAANDBLAD voor architectuur en gebouwen kunst „Forum” is een artikel over ons ontspanningsgebouw gepubliceerd, dat een lofzang is voor onze directie, de architect en de bouw. De grote zaal, zo schrijft men o.m., is een boeiende werkelijkheid. Bij een beschouwing van dit complex komt men niet los van de andere fabrieksgebouwen: een interessante architectonische daad. Uit het geheel proeft men de ordelijke denkende architect-technicus in. van de Erve, die in deze opgave opging en een perfecte nascreefte.

Zijn vriend, de kunstschilder Krop, heeft bij de kleurbeplanning geassisteerd. Het resultaat daarvan is een aantal minder gebruikelijke blauwe tinten geworden voor de wanden, de plafonds en de rubber verduisteringsgordijnen, die de cantine tot bioscoop en schouwburg ontvoeren.

Daarentegen is voor de stalen spanten een donkerrood gekozen, dat aan deze zaal een mannelijke forsheid geeft. Deze rode lak-

Een filiaal van de New York Savings Bank is met televisie uitgerust, maar niet om gewone programma's op te vangen.

Het „programma” van de Bank wordt uitgezonden door het hoofdkantoor, niet door de achter, maar langs een kabel naar het bijkantoor. Het is uitsluitend een zoekprogramma; verzoeken van het personeel van het bijkantoor om de rekening en de handtekening over te schijnen van een cliënt aan de balie.

Het bijkantoor werkt zonder archief, dossiers of kaartsystemen. Alles wat de employés van het bijkantoor willen nazien, wordt per televisie van het hoofdkantoor afgeleverd. Het resultaat is, dat dit bijkantoor — op een van de duurste standen van New York gevestigd — kan volstaan met de helft van de kantoorruimte die het anders nodig zou hebben gehad. Volgens schatting een jaarlijkse besparing op kantoorhuur van \$ 30.000. Een klein personeel kan de cliënten zeer snel bedienen; een employé hoeft niet van zijn plaats te gaan om iets op te zoeken.

Per intercommunicatielefoon geeft zij het hoofdkantoor op wat nagelaten moet worden en werkt de zaken inmiddels met de cliënt af. Even later verschijnt op het televisie-scherm wat men wil weten.

Het grootste deel van de boekhouding van het filiaal kan op het hoofdkantoor worden gedaan. Met het gevolg, dat de bijkantoor-employés de kas niet om drie uur 's middags behoeven te sluiten ten einde na die tijd de administratie bij te werken. Deze bijkantoor blijft tot vijf uur 's middags open voor het publiek. En de bediening door employés, die per televisie worden „gevoed” met gegevens, zodat zij zich geheel aan het gesprek met de cliënt kunnen wijden, is natuurlijk prettiger.

(Uit: Success).

kleur licht op ijzermentie en consideert zodoende dat boeiende beeld van een stasietijdens de bouw, dat spraciaal voor de architecten zo pakkend is. Dit kleuren-schema, dat bijna té grandioos is d'orgevoerd, levert een pittig contrast voor het berkenhout van de stoelemassa en de witte lampen, die Van de Erve zelf detailereerde.

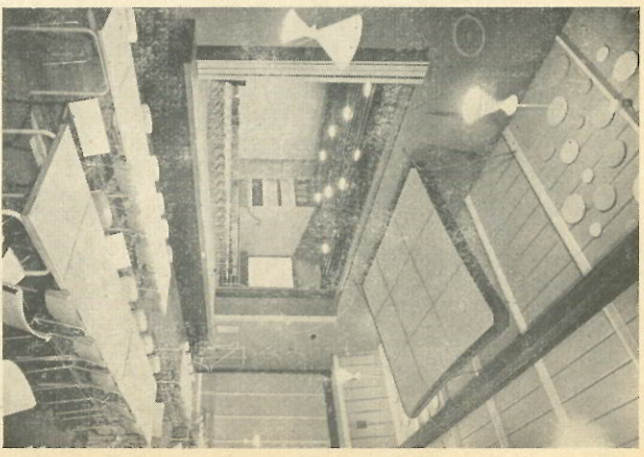
Iergens is een neiging tot charmeren, alles is gericht op een indruk van kracht en rustgevende orde. Heel het gecompliceerde programma is hier tot een simpel symmetrisch blok geworden. De indruk is wellicht goed weer te geven met de negatieve opmerking: Hier is niets burgerlijks.

Het gebouw is overgeens technisch „uitgekoekt” en functioneert in de praktijk juist zoals de ontwerper het zich had gedacht. Een klein voorbeeld van dat „uitkoken” is de liftal boven het löffelbuffet, welke neerlappbaar moeten voor de isolerende afsluiting naar de zaal dient. Deze is aan kabels opehangen en wordt door een in de kelder hangend gewicht in alle standen prachtig in evenwicht gehouden. De accoustische voorzieningen verwerk-

Hartelijk dank aan Directie en medewerkers voor genoten televisie

Nu de televisie-uitzending van de laatste wedstrijd tot het vertelden behoort, willen wij alle personen, die zich hebben ingespannen, om ons personeel van de nutzigheden te laten genieten, hartelijk dank zeggen. Vooral de „technische verzorgers” onze bijzondere dank voor de wijze, waarop zij steeds weer bereid waren hun medewerking te verlenen. Namens ons allen nogmaals hartelijk dank.

KERN MAANTWEG

de architect als decoratie. Het is — met de afbeeldingen op de kopwand — de enige decoratie. Weinig uitbundig, ingedeeld zeer ingehouden. Deze zaal zal wellicht voor het gebruik als schouwburg te weinig levendig zijn en voor een diletantenorkest avond te groot, voor een bioscoop wat te zwaar en voor een cantine wat te architectonisch. Maar.... voor de combinatie van al deze functies dus, zoals hier gevergd, voor een ontspanningsgebouw in het complex van Van der Heem's fabriek, is het een raak ding.

Een man en een vrouw, die onlangs naar dit gebouw stonden te kijken zelden tot elkaar: „Je kunt wel zien, dat het een gebouw van Van der Heem is.... met een radio-toestel”.

